

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. III. Ratione ostenditur posse in Deo videricreaturas poßibiles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO TERTIA.

Ratione ostenditur, posse in Deo videri creaturas possibiles.

I. RATIO denique Conclusionis quoad creaturas possibiles, est: Deus enim, ut Disp. 6. Physicor: latè ostendi, Relatione transcendentali ad creaturas refertur, essentialèque cum iis dicit connexionem: est siquidem vera & realis potentia earum effectiva, quæ sine essentiali ad illas ut possibiles relatione, & ordine intelligi nequit, cum vera & realis virtus productiva, sit necessariò alicujus productiva, ut loco citato fusiùs declaravi: ubi etiam rejeci eorum philosophandi modum, qui dicunt, in Deo non esse potentiam absolutam productricem creaturarum, sed tantùm conditionatam: hoc, inquam, Disp. quintâ Physicorum, sect. 1. num. 12. & sequentibus, & Disp. 6. sect. 2. refelli, ostendique implicare potentiam conditionatam ad terminum simpliciter impossibilem, nec posse quidquam illud respicere conditionatè, quod numquam potest respicere absolutè.

II. Deus ergo absolutè ac determinatè creaturas respicit ut possibiles, cum eas respiciat ut producibiles. Hinc itaque clarè constat, posse illas in Deo videri, cum in Omnipotentia tanquam termini illius essentialis resplendeant, in quâ proinde veluti in medio cognoscuntur, & intellectus Beati, visâ hac reali & absolutâ virtute creaturarum productricæ, faciliè ad eorum notitiam poterit determinari.

III. Confirmatur: In creatis quoties inter duo reperitur hujusmodi connexio, ex cognitione unius deveniri faciliè potest in cognitionem alterius: sic visâ materiâ, Angelus formam, ejus correlativum cognoscit, & è contrâ, visâ causâ, igne ex gratiâ, cognoscit effectum, seu calorem, & sic de aliis sexcentis: cum ergo non minus perfectè, imò multò perfectiùs reluceant in Deo creaturæ, quàm effectus creati in causâ ulla creata, multò clariùs in eo, multoque perfectiùs poterunt cognosci.

IV. Si verò nullum sit in Deo prædicatum, necessariò cum creaturis possibilibus connexum, sed ab iis planè sit absolutus, non poterunt in eo videri creaturæ: si enim nihil in Deo sit magis connexum cum possibilitate creaturarum, quàm cum impossibilitate, non potest Deus visus esse medium, per quod intellectus ducatur in creaturarum possibilitatem notitiam, magis quàm aquila cognita ducere potest in cognitionem formicæ, aut arenulæ, utpote cum quibus nullam habet connexionem.

V. Dicunt aliqui, Deum respectu creaturarum possibilitatum habere potentiam tantùm conditionatam, & scientiam aptitudinalem, positâ verò possibilitate creaturarum, tam scientiam ejus, quàm potentiam transire in absolutam, & tunc in utroque hoc attributo aiunt videri posse creaturas possibiles. Sed ut omittam quæ contra hanc potentiam conditionatam dixi Disp. quintâ Physicorum, sect. 1. & Disp. 6. sect. secundâ, ubi fuscè eam impugnavi, & ostendi esse impossibilem.

VI. Contra hanc responsionem est: Deus modò (disputationis causâ supponimus creaturas omnes esse impossibiles) non est medium aptum ad representandum creaturas, ita ut potentia ejus, aut

scientia visa ducat in creaturarum possibilitatum cognitionem, ergo nec erit medium aptum ad hoc munus, si creaturæ reddantur possibiles, ut nimirum ex vi visionis horum attributorum discernat Beatus creaturas esse possibiles; possibilitas quippe creaturarum est quid Deo planè extrinsecum, nec per earum mutationem ulla fit in Deo mutatio intrinseca, sed quod semel habet, semper habet, ergo eodem modo semper afficiet intellectum Beati, ergo ex vi visionis prædicatorum Deo intrinsecorum, nunquam dignosci poterit creaturas esse possibiles.

VII. Dicunt alii, Essentiam, seu Scientiam Divinam esse actualemententiam in has creaturas, vivacissimamque earum representationem, quamvis ob infinitam suam perfectionem, ab earum possibilitate sit independens, & consistere possit, sive creaturæ possibiles sint, sive impossibiles: nihilominus, inquiunt, cum revera sint possibiles, eo ipso quòd clarè cognoscantur, sequitur eas cognosci ut possibiles. Sed contrâ: tota cognitio quam de hisce creaturis habet Beatus, est ex Deo viso, tanquam ex medio cognito; sed Deus, secundum hanc sententiam, non majorem habet connexionem cum iis possibilibus, quàm impossibilibus, ergo ex vi Dei visi nunquam devenire potest intellectus in cognitionem creaturarum possibilitatum.

VIII. Dices: Ex vi Dei visi cognosci potest has creaturas esse spirituales, vel corporeas, substantiam, accidens, &c. ergo & cognosci potest eas esse possibiles. Respondetur juxta hanc sententiam non posse in Deo tanquam in medio cognito, sciri creaturas esse vel spirituales, vel corporeas; si enim quæ corporeæ sunt, redderentur spirituales, aut è contrâ, (quod æquè fieri potest, atque ut ex possibilibus reddantur impossibiles) adhuc secundum hujus sententiæ principia, peristeret scientia Dei, & eas representaret; alioqui diceret relationem transcendentalem ad aliqua prædicata creaturarum, & haberet essentialem connexionem cum iis ut corporeis, vel spiritualibus, quod tamen negant hæc auctores, omnemque cum hujusmodi creaturis connexionem à Deo quàm longissimè amovendam affirmant.

IX. Opponunt nonnulli, creaturas ut existentes, vel futuras, videri in Deo, cum tamen nihil in Deo sit magis cum earum futuritione, vel existentia connexum, quàm cum non existentia, ergo idem fieri poterit in possibilibus. At qui hoc modo philosophantur, parum consultò agere mihi videntur, dum rem, admissa relatione transcendentali, explicatu facillimam, ad mysterium actuum liberorum Dei transferunt, quod fortassis, ex omnibus fidei mysteriis, est captu difficillimum, & hoc pacto miris omnia tenebris involvunt. Dico itaque, peculiarem de rebus existentibus hac in parte estimationem, & mysterium aliquod agnoscendum, aliud de hoc fieri posse, de quo plura postea: sed quoad præsentem difficultatem de possibilibus, quid opus ad mysteria recurrere?

Ex Relatione transcendentali Dei ad creaturas, ostenditur posse illas in eo videri.

Implicat virtus productiva conditionata.

Vterius ostenditur, posse creaturas videri in Deo.

Confirmatur exemplo verum creaturarum.

Sine Relatione transcendentali nequeunt creaturas videri in Deo.

Quorundam responsio de potentia Dei conditionata, & scientia aptitudinali.

Impugnatur potentia hæc, & scientia conditionata.

VII. Aliusmodus explicandi visionem creaturarum in Deo.

Impugnatur hic visio creaturarum explicandi modis.

VIII. Nec cognosci in hæc sententiâ possunt in Deo creatura ut spirituales vel corporeæ.

IX. Mysterium actuum Dei liberorum non est in aliis questionibus ponendum.

Aliud est de creaturis existentibus, aliud de possibilibus.